

jubba käeks olleks, kellest Piibli ramat rāgib, et rahwas ei tösta ennam moõka teise rahwa waeto, ja tagguvad ommad moõgad kobliks, ja ommad pigid sūrbiks. Agga selle jätrele suida asjad praego Maapeal seiswad; pole nisugust kallist rahho aega ni pea lota, sedi issa tulusse veel sõia färra siin ja seäl.

Gesila stel olli wannal aias wägga paljo ebbajummalaid, jah ni paljo, et peaaego igga nähtava aasjal olli omma iessiärralinne wääär - ehk ebbajummal. Tulli neile pâwa - ehk fu - varjotaminne, ni kui se mailma lomissest sadik olnud, siis arwasid neminad ja ütlesid sedda ka nenda omma kele murde peal: pâiske ja fu süakse ûrra, ja wârsi ollid nemmadi walmis omma ebbausse tempude, furja kuntji ja pommisemissega sedda „pâikesse ja fu ûrrasömist“ feelma ja taewa walgu sid terwed hoidma, et naad ei saaks ärramurtud. Ue aasta pâwal teggid naad ölgedest ühhe ebbakuio, mis kui wanna - mees wâljanäitas, ja ütlesid sedda auuastades: „Se jummal“ woib omma wae ja käega meie weissid ja puddolojuksid kiskha metsaellajatte eest hoida, et ükski murdud ei sa, egga tohhi murdjad meie piride peale tulla!“ — Reik külla rahwas, wannad ja nored, wissid sedda sure kissa ja färraga külast emale wâlja j

pannid omma pöldude rajale übhe pu otsa, otsego au-järje peäle istuma, et seäl piddi wahhimehhe ja laitsmissee ammetit piddama. Muidogi käisid tedda seäl saggedaste matamas ja ommal kombel kui jummalat summardamas. Igga noort suud terretassid nemmadi nende sannadege: „Olle terweks su, et sinna wannaks saad ja minna noreks jään!“ ja ütlessid siis: „Mu sugginego kuid temma illuks, agga innimenne jägo ni terweks, kui terras ja raud findel ja tuggew on.“ Gestlassed piddasid ka mönned metsa tukkad ja mänikud, ja peälegi üksikud puud ni pühhaiks, et ükski ei töhfind mitte üht lehte eggatitarago sealt wötta ja ohverdassid nende sees omma weiksid ja puddolojusid, kui need wahhest haiged olid. Naad hüüdjid nisuggusid pühhaid iesid ja metsandikkuid „Hioks“ ja sest on Hio-ma saar ommale nimme sanud, sest et seäl olli Gestlastel üks issiäraanis pühha mets. — Juba ammu siast peti foddo ussid fa heateggiaiks ja woeti nende ellajatte hulka, sedda Gestlassed ommas ebbauskus kui maggasat roga soid, sest naad arwasid, et uksi lihba sõminne toob neile foddoellajatte önne ja lehmad andwad siis hästi rohkesti pima. Et ussid nenda foddo liggi hoiti ja neid ükski ei hirmutanud, siis läksid naad ni